

tuliwad, nii lähted, ja tema ise sa, ja igal hommitul, kui ta wõberastemajast välja tuli, läks loodus ilta ilusamals ja ta sammus sergemine edasi, ja kui ta 18. päewal nimetatud arsti linna põrake jõuudis ja teisel hommitul üles töösis, tundis ta enese nii terwe olewat, et ta ütles: „Halvemat aega minu terwelksaamiseks ei oleki, kui nüüd, kus mina arsti juure pean minema. Kohiseksivad mul ommeti förwadgi natu-lene ehl jooskels mul süda wet.” — Kui ta arsti juure tuli, wõttis see tema täest linni ja ütles temale: „Nüüd siis jutustage mulle veel ford põbjani, mis teil õieti puudub.” Siis ütles tema: „Lohtri hõrra, mul ei puudu, Jumal tänatud, mitte midagi, ja kui teie nii terwed olete kui mina, siis wõite sellest ainult rõõmustada.” — Arst ütles: „Hea waim on teid minu juure juhatanud. Pael-us on nüüd surnud, aga teil on veel paelus si mune tööhüs, sellepärast peate teie jala sedu tagasi minema ja loodus hoolega puid lõhkuma, ja teie ei pea enam sõõma kui nalg teid sunnib, et munadest ussid välja ei haudu, siis wõite teie veel wanals elada,” — ja naeratas selle juures. Aga rilas wõeras kostis: „Lohtri hõrra, teie vlete peenilene mees, ja mina saan teist wäga hõasti aru.”

Pärast seda elas ta arsti nõuu järele ja sai wanals 87 aastat, 4 kuud ja 10 päewa, ja oli terwe kui ojalala, ja saatis oma targa arstile igal Nääripääval terwitu-sels 20 fullatülli.

Ainult pilwefene.

Rooma teiser Juulianus, kes umbes 350 aastat pärast Kristust elas, latsus Roomas paganauslu igapidi

uuendada ja jalale seadida, mis ommetegi, hoolimata kristlaste tagasiuamisest, otse nende läbi hattas laduna ja lastuma. Juulianus oli waimuritsa mees, tema kool-meistrid olivad teda paganausu juurlate teenistusele waimustanud, ja kavaluse ja wäewaalgaga latsus ta riistiuslu kaotada ja paganauslu elustada. Ta latsus paganauslus lõif kristlaste häid kombeid járele teha. Nõnda ehitas tema Waeste-, baige- ja wiestelaste majaid, laäris paganausu templites jutlustid pidada ja lautusid laulda, ja nagi iga-pidi palju waewa, et surnud paganausku uuesti elustada. Kül wõis ta ehitada baige- ja waesemajaid, aga paganatele ormaastust ja halastust südamesse istutada, nagu ta seda kristlaste juures nagi, see oli tal wõimata. Niipea kui ta omad silmad liini pani, langeb ka tema suur ehitus kollu. Jutustataisse, et tema surres peo täie mulda pääise poole olla wisanud, pääise poole, keda ta kui Jumalat auustas, ja hüürnud: „Ja sa oled ommeti wõitnud, Kalilea mees!” — Sellest raskest ajast, mis Juulianuse al kristlastel oli fannatada, ütles piiskop Athanasius: On ainult pilwefene, läheb mõõda.” — Ja tööste, ta ei olnud muud, kui pilwefene, mis vondusse pääfest inimeste eest püüdis varjata. Ta läks pea üle.

Mõnesugused tähendused ja tähtsamad sünd-mised.

1. Esmased potisepa tööd olid juba aastal 2000 enne Kristust tuntud.
2. Oli muljub täislauanud inimese peale ümbes 30 tuhandla naela rasfusega.